

[H Thyregod.]

op her, som de enkelte ministerier skal tage sig af, og hvor der skal gennemføres yderligere foranstaltninger. Jeg henstiller, at dette arbejde fremmes mest muligt.

Jeg vil også gerne nævne i særlig relation til ejendomspriserne, at vi har gennemført jordlovene, og at vi står foran gennemførelsen af en realkreditreform, som vil begrænse kreditgivning med hensyn til fast ejendom, og som vil føre til en dæmpning af grundpriserne, en dæmpning af ejendomspriserne i forbindelse med jordlovenene, som jeg også hilser velkommen. Lad mig endelig nævne, at det store problem inden for ejendomsområdet, det, som har givet anledning til de høje priser for nybyggeriet, i høj grad er kurstabet. Kan vi komme til en nedsættelse af renten — og det kan ske gennem en økonomisk politik bl. a. på realkreditområdet, som nedsætter kreditmulighederne med hensyn til fast ejendom — er det en af vejene til et mindre kurstab og en billigørelse af byggeriet.

Socialdemokratiet har fremsat forskellige ændringsforslag, og jeg har allerede beskæftiget mig med et enkelt af dem. Jeg skal ud over det, som allerede er sagt, lige nævne ændringsforslaget om lejernes bytteret og sige, at det spørgsmål tidligere har været behandlet, og at vi ikke kan gå ind for dette ændringsforslag. Vi mener, at denne bytteret for lejerne i virkeligheden ville skabe et yderligere privilegium for de privilegerede. For det er jo det, der er tale om: de, som har en lejlighed, får et yderligere privilegium ved at kunne bytte den væk, også uafhængigt af ejerens samtykke, men det vil på den anden side skade mulighederne for, at andre kan komme ind i ejendommen, og vil også skade mulighederne for f. eks. fremme af saneringen og løsningen af en række andre ønskelige opgaver.

Boligforliget forudsætter jo, at der i den udvikling, som vi nu er inde i, efterhånden skal ske en lejestigning ved udlejning op til vurderingslejen. Nu kommer forslaget om 25 pct.s forhøjelse, men allerede i boligforliget havde man forudset denne udvikling. Herudover havde man i boligforligets love peget på muligheden for, at man ude omkring i landet i de enkelte kommuner — nu bliver det altså storkommunerne — efterhånden afvikler boligrestriktionerne. En

række kommuner har helt eller delvis afviklet boligrestriktionerne, og dette må jo ske som led i normaliseringen, således at vi efterhånden kommer frem til, at Københavnsområdet er det eneste område, der bliver tilbage med boligrestriktioner.

Vi kan heller ikke komme uden om, at boligproblemet og saneringsproblemet i særlig grad er et københavnsk problem, som bør løses ud fra de særlige synspunkter, som foreligger her.

Må jeg i denne forbindelse nævne, at en af årsagerne hertil netop er, at København har virket som en magnet på det øvrige land, at man har tiltrukket virksomheder og har tiltrukket folk; der er sket en vandrings fra land mod by, fra de mindre byer mod København osv.; dette er i høj grad årsagen til den udvikling, som her er sket.

Må jeg i denne forbindelse også nævne byrdefordelingen og den byrdefordelingsreform, som vi venter. Jeg tror, at det netop på dette område er vigtigt, at der sker en byrdefordeling, således at det storkøbenhavnske område ikke i for høj grad er favoriseret i forhold til det øvrige land; det vil modvirke den udvikling, der her er tale om.

For Storkøbenhavns vedkommende bliver der altså efter de forudsætninger, der foreligger i boligforliget, tale om nyvurderinger efter 1974. De vurderinger, som er foretaget allerede nu, har ikke alle ført til lige rimelige resultater, ja, man kan endda sige, at mange af sagerne endnu ikke er afsluttet, nogle verserer endnu ved domstolene — altså om de vurderinger, som i sin tid blev foretaget, er korrekte og rigtige set i forhold til det niveau, som i øvrigt foreligger. Vi skal altså efter boligforligets forudsætninger ind på nyvurderinger efter 1974. Jeg tror, vi skal koncentrere os i høj grad om at finde en løsning specielt for det københavnske område, således at vi også her kan komme videre ad den vej, som normaliseringsprocessen viser uden for Københavnsområdet.

Jeg har allerede nævnt og skal sige til slut, at den udvikling, der nu er tale om, er en udvikling, hvor vi ikke specielt angriber boligproblemet, men hvor boligspørgsmålet må gå ind i den økonomiske sammenhæng, således at man ved de subsidier, som skal gives, tager sociale hensyn, og dermed tænker jeg i første række på boligsikringen. Jeg